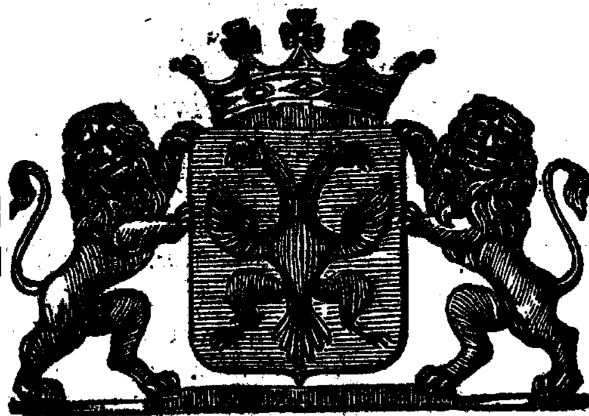
A°. 1848. N°. 191.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.

DONDERDAG 14 SEPTEMBER.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels, *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Eene redevoering van den minister van Binnenlandsche Zaken.

In de zitting der Tweede Kamer van den 21sten augustus ll., werd bij de behandeling van het vierde wijzigings-ontwerp, *over de Provinciale Staten*, eene redevoering gehouden door den minister van Binnenlandsche Zaken, welke allezins opmerkelijk is, niet dat men er veel heilzaams en troostrijks uit zal trekken, maar omdat men er door in de gelegenheid wordt gesteld eenen blik te slaan in het politieke stelsel van het kabinet en de inzigten te leeren kennen, met welke het de leiding der zaken heeft op zich genomen. De heer DE KEMPENAER zelf noemde zijne redevoering »eene aanwijzing van het standpunt, »van waar men bij de beoordeeling »van het ontwerp behoort uit te gaan." Wij gelooven dat de nadere kennismaking met dit »standpunt" bij velen de illusie van de liberale gezindheid van het kabinet zal doen verdwijnen.

De minister begint met te betoogen, dat men bij de grondwetten van 1814 en 1815 veel te veel behield van het oude en dat er daardoor in die grondwetten nog zeer vele sporen en overblijfselen der oude federatie zijn behouden. Dit op zich zelf kunnen wij toestemmen, maar nu laat de heer DE KEMPENAER hierop volgen: »*Van daar* »die provinciën en gemeenten; *van* »*daar* die zelfstandigheid van beide, »die wetgevende magt van beide, die »bevoegdheid om hunne eigene inrig»ting te verordenen, en *van daar* zoo»vele bepalingen in die grondwet, die »de provinciën als Staten in den Staat »doen voorkomen."

Hoe? Is het *bestaan* van provinciën en gemeenten een overblijfsel en een spoor der oude federatie, die tot 1798 had bestaan? De provinciën waren in eene federatie vereenigd, maar het is onzin te zeggen dat het *bestaan* eener provincie een »spoor en overblijfsel van federatie" is. De provincie bestond lang vóór de federatie. Niet minder ongerijmd is hetzelfde beweren ten aanzien der gemeenten. Het bestaan der gemeenten 's Gravenhage en Arnhem is een spoor en een overblijfsel der federatie vóór 1798!!! Wat zou men wel van dergelijke nonsens zeggen, wanneer zij niet aan eenen officielen mond ware ontvloeid?

»Van daar die *zelfstandigheid* van »beide, die *wetgevende magt* van bei»de, die *bevoegdheid om hunne eigene* »*inrigting te verordenen* en van daar" Wij zullen den heer DE KEMPENAER niet in de moeijelijke positie brengen om aan te toonen, hoe »zelf»standigheid", »wetgevende magt" en »bevoegdheid om eigene inrig»ting te verordenen" sporen en overblijfselen van de »federatie vóór »1798" kunnen zijn. De federatie der Zeven Vereenigde Provinciën had niets te maken met de inwendige organisatie, met de »zelfstandigheid" met de autonomie der provincie als zoodanig, met die *huishoudelijke* inrigting van welke hier juist sprake is. Juist het omgekeerde van wat de minister zegt is waarheid. Niet de »zelfstandigheid," niet »de wetgevende magt" der provinciën en gemeenten over hare eigene aangelegenheden, niet de autonomie dier ligchamen zijn de »sporen en overblijfselen der federatie van vóór 1798," want het was voor die federatie, dat zij een deel harer eigene souvereiniteit *opofferden*, dat zij van haar regt *afstonden*. De federatie bestond niet uit hetgeen de provinciën en gemeenten aan zich hielden: de federatie bestond uit hetgeen aan de bijzondere regten dier ligchamen onttrokken en tot gemeen regt verheven wierd. Hoe kan dan dit »een spoor en een overblijfsel der federatie" genoemd worden, wat juist *buiten* de federatie lag?

Op dezen valschen grondslag voortredenerende, komt de minister, natuurlijk, tot geheel verkeerde resultaten. Hij stelt als beginsel voorop, dat de nieuwe grondwet de kiem moet bevatten van de ontbinding dier ligchamen, ten minste van het allengskens vernietigen hunner »zelfstandigheid," hunner »wetgevende magt," hunner »bevoegdheid om hunne eigene inrigtingen te verordenen." Men zegge niet, dat wij den minister betichten van iets, wat hij niet gezegd heeft. Hij heeft het, (dezen lof zijn wij hem verschuldigd,) onverholen, klaar, duidelijk en bij herhaling gezegd! »Daarin moet verandering ko»men. Maar hoe zal men die aan»brengen? Zal men op eenmaal met »stoute hand alles vernietigen? *Zal* »*men de provinciën en hare zelfstan*»*digheid* EENSKLAPS *sloopen?* Neen! »dat zou het werk der revolutie zijn. »Men heeft die ligchamen *voorzigtig*»*lijk* behouden, maar de onderschei»dene bepalingen dienaangaande van »het nadeelige *gezuiverd*. Men heeft »aan de provinciën het regt ontnomen »om hare inrigting zelve te regelen, »maar men heeft haar de bevoegdheid »gelaten om reglementen en ordon»nantiën te maken, doch het gebruik »van die bevoegdheid gemaakt onder»worpen aan het gezag der wet." Daarop somt de heer DE KEMPENAER alles op, wat aan de Provinciale Staten door de wet wordt onttrokken, roept onwillekeurig bij het aanschouwen van zijn eigen werk uit: »Wat al »uitgebreide invloed op het *provinci*»*aal huishouden* en *den werkkring* »*der Provinciale Staten* wordt daar»door aan de wetgeving niet opge»dragen" en voegt er nu deze hoogst opmerkelijke woorden bij: »De Pro»vinciale Staten en gemeente-bestu»ren zijn dus nu wezenlijk ligcha»men, *dienstbaar aan het uitvoe*»*rend gezag*" en later: »En nu zul»len die provinciale administratiën »wezenlijk zijn *kleine ministeriën* »*van Binnenlandsche Zaken* in de »bijzondere provinciën en bijzondere »gemeenten, onderworpen aan den »Koning, bij wien de uitvoerende »magt berust, *bewaakt door den mi*»*nister van Binnenlandsche Zaken*, »die verantwoordelijk is voor hetgeen »hij zal opdragen en toelaten" enz. Eene poos later zegt hij weder: »Zul»len wij nu de wetgevende magt der »Provinciale Staten uitbreiden? Neen, »*want wij zijn op weg om langzamer*»*hand die afzonderlijke huishoudingen* »TE SLOOPEN, om tot één enkel huis»houden te geraken."

Wanneer wij nu van het »standpunt," op hetwelk de heer DE KEMPENAER ons geplaatst heeft, het regeringsstelsel van het tegenwoordig kabinet beoordeelen, wat vinden wij dan? Wij vinden, dat die hooggeroemde »Burgerlijke Zin" op niets anders uitloopt, dan op het veranderd stelsel eener Napoleontische centralisatie. Het Nederlandsche *soi-disant* vrijzinnig ministerie van 1848 zal de natie regenereren en een nieuw staatshuishouden opzetten volgens een model, dat vijftig jaren geleden nieuwerwetsch was, ja zoozeer is het ministerie bij zijnen tijd ten achteren, dat het meent, dat de kiem der centralisatie, der »slooping," zoo als de heer DE KEMPENAER zelf zegt, van de »zelfstandigheid" en de »autonomie" van provinciën en gemeenten en de langzame herschepping van zelfstandige, zelfdenkende en zelfhandelende ligchamen in »kleine mi»nisteriën van Binnenlandsche Zaken, »*dienstbaar* aan het uitvoerend *gezag* »en *bewaakt* door den minister van »Binnenlandsche Zaken," — dat die kiem, zeggen wij, in de grondwet gelegd, met der tijd zal uitbotten en een vruchtdragende boom worden. De Napoleontische centralisatie het model van eenen constitutionneelen Staat! Een regeringsstelsel, aangenomen in eenen revolutionnairen tijd, in eenen anormalen toestand, als het eenig middel om in *die* omstandigheden een-

heid van bestuur, en eene krachtige regering te verkrijgen, voorgesteld in 1848 als grondwettigen grondslag van het nieuw op te rigten staatshuishouden! Een ziel- en leven-loos raderwerk van bureaulisten onder de opperheerschappij van den minister van Binnenlandsche Zaken, in plaats van zelfstandigheid, van eigene werkzaamheid en eigen beheer, onder het oppertoezigt van den Staat, ziedaar de schoone vruchten van het stelsel des kabinets.

Waarlijk, hoe gering onze verwachting van het ministerie »Burgerlijke Zin" was, zóó bekrompen van inzigt, zóó ontbloot van alle eigen vinding, dat het, tot de vervulling zijner hoogdravende beloften geroepen, zijne toevlugt moest nemen, tot een stelsel, vreemd aan onze behoeften, in strijd met al onze sympathiën, in strijd met den vrijen overal geest- en leven-wekkenden zin van onzen tijd, in strijd met de rede en het gezond verstand, zóó arm aan talent en politisch doorzigt hadden wij ons toch onze regeringsmannen niet voorgesteld. Eene bureaucratie, een Staat, waarin alle zelfstandigheid, alle eigene werkzaamheid der deelen wordt opgeslorpt in het alvermogen der centrale magt — ziedaar het ideaal van eenen Staat in »Burgerlijken Zin"! Een regeringsvorm, gekozen door eene revolutionnaire regering, uitgebreid en volmaakt onder het militaire despotismus, ziedaar den toekomstigen, den blijvenden en grondwettigen regeringsvorm van het Nederlandsche volk! Terwijl men overal elders hoe langer zoo meer in alle deelen van het staatshuishouden leven zoekt op te wekken, aan elk een eigenen zelfstandigen werkkring opent en aan elk afzonderlijk lid zijne eigene functiën voorschrijft, zal men in Nederland de weinige zelfstandigheid en het weinige politieke leven, dat nog hier en daar onder de asch gloort, uitdooven! Wat de VAN HALL's en de VAN RAPPARD's niet hebben gedaan, zullen de DONKER CURTIUSSEN en DE KEMPENAER's doen.

Voortaan zullen dus, wanneer wij het ongeluk hebben dit stelsel tot grondwet te zien verheffen, en de provinciale en gemeente-besturen afdalen tot ondergeschikte beambten van den Minister van Binnenlandsche Zaken. Voorloopig in stand gehouden, zijn provinciën en gemeenten voorbestemd om »gesloopt" te worden. Noch »zelfstandigheid", noch »wetgevende magt", noch »bevoegdheid om »hare eigene inrigting te verordenen" is hun gegund. Na door den heer DE KEMPENAER »gezuiverd" te zijn, zijn zij zuiver administrative bureaux geworden, »kleine ministeriën van Binnenlandsche Zaken, *dienstbaar* aan »het uitvoerend gezag." Terwijl men alom de Staten zich ziet reorganiseren, volgens liberale en constitutionneele beginselen, gevestigd op den breeden grondslag van een vrij en zelfstandig provinciaal en plaatselijk gemeenteleven, zal het verbaasd Europa zich een' Nederlandschen staat zien organiseren volgens het eng en bekrompen model van het Fransche Keizerrijk.

»Wij wenschen", aldus eindigde de minister zijne rede, »zoo weinig mogelijk af te breken, zooveel mogelijk »te behouden, al het nadeelige on»kruid uit te roeijen, al de vergiftige »kruiden te dooden, die reeds zooveel »nadeel hebben te weeg gebragt, maar »de heilzame planten zelve te bewa»ren, te begunstigen."

Of de natie er zeer mede gediend zal zijn, en of zij *daarom* de heeren DONKER en DE KEMPENAER *c. a.* op den ministersstoel hielp, om »zoo *weinig* »mogelijk *af te breken* en zoo *veel* »mogelijk *te behouden*", zullen wij daarlaten. Maar wij betwijfelen het zeer, of de Nederlandsche natie in het *bestaan*, in de *zelfstandigheid*, in de *autonomie* harer provinciën en gemeenten een »onkruid" ziet, dat moet »uitgeroeid" worden, een »vergiftig kruid," dat moet »gedood" worden, waarvan de grondwet moet »gezuiverd" worden. Thans kent de natie het »standpunt," waarvan zij moet uitgaan, om dit ontwerp te beoordeelen. Wij hebben de klip aangewezen. Aan anderen zij de taak overgelaten zich er niet op te verzeilen. Laat ons zien, of onze *dubbele* vertegenwoordigers beter uit hunne oogen zullen zien, dan onze *enkele*.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 9 *sept.* De buitengewone gezant en gevolmagtigde minister der Vereenigde Staten bij het hof van Berlijn, de heer *A. Donelson*, heeft den 5den dezer een schrijven aan den rijksminister van Buitenlandsche Zaken doen toekomen, houdende kennisgeving van de erkenning der centrale magt door de Vereenigde Staten.

— De Saksische regering heeft aan de Kamers de nieuwe wet op de verkiezingen aangeboden. Volgens deze zullen er twee Kamers bestaan, welke beide door het volk verkozen worden. Men is niet zeer tevreden met deze wet, nocht minder echter met die op de drukpers, welke nog erger is dan de censuur. De democratische klubsen eischen eene verandering van ministerie, ontbinding der Kamers en bijeenroeping van eene constituërende vergadering.

Frankfort, 10 *sept.* Men spreekt veel van een bemiddelend voorstel, dat bij de centrums van de Nationale Vergadering ten opzigte van de wapenstilstands-quaestie te berde zal gebragt worden. Men zou namelijk voorstellen, dat de door de Nationale Vergadering op den 5den besloten schorsing der militaire maatregelen tot uitvoering van den wapenstilstand en van andere maaregelen onverwijld uitgevoerd, het verdrag van den wapenstilstand van Malmoë herzien en veranderd zal worden, terwijl verder aan Pruisen zal opgedragen worden nieuwe onderhandelingen tot het sluiten van een wapenstilstand, naar aanleiding van dit veranderde ontwerp, aan te knoopen.

— Gisteren heeft de Rijksbestuurder den graaf *Camille de Briey* ten gehoore ontvangen, om van hem zijne geloofsbrieven als buitengewoon gezant van Belgie in ontvangst te nemen.

Hamburg, 8 *sept.* De Pruisische generaal, Prins *Radziwil*, en de majoor *v. Wildenbruch*, zijn gisteren hier aangekomen. De onderhandelingen over den vrede met Denemarken zullen niet, gelijk de Denen het dringend wenschen, te Lubeck, maar te Londen plaats hebben.

Weenen, 8 *sept.* Gisteren namiddag kwam eene zeer talrijke deputatie van den Hongaarschen Rijksdag alhier aan, met het doel om den Keizer te verzoeken, zich naar de hoofdstad van Hongarije te begeven en eene schikking van de Hongaarsch Croatische zaak tot stand te brengen. De deputatie is door den Keizer niet in *corpore* ontvangen en zij keert heden naar Pesth terug. De veldmaarschalk-luitenant *Bechtold* is door zijn geheele leger, uit Magyaren bestaande, verlaten, toen hij St. Thomas wilde aangrijpen, waarop hij zijn ontslag moest nemen. Onder zulke omstandigheden kwam de Hongaarsche deputatie hier aan. De minister van Buitenlandsche Zaken, Prins *Esterhazy*, heeft gisteren, zoodra hij de jongste besluiten van den Hongaarschen Landdag vernam, die met een openlijken afval dreigde, zijn ontslag genomen. De palatijn, Aartshertog *Stephan*, weigerde de deputatie herwaarts te geleiden. De jongste berigten uit Agram melden, dat het voortrukken van het leger stellig op den 7den is bepaald; 56,000 man gaan op weg over Wirardin en Csakaturn. Het manifest van den Banus wordt den 6den te Agram uitgevaardigd.

— Een onzer bladen meent het volgende als de tekst te mogen opgeven van het antwoord op de Fransche nota door het Weener kabinet overgezonden:

»Oostenrijk is steeds bereid geweest de bemiddeling van Frankrijk en Engeland in de Italiaansche aa[...] gelegenheden aan te nemen, en ofschoon door [...] jongste gebeurtenissen in Italië de basis der verhandelingen geheel veranderd en Oostenrijk van voornemen is met den Koning van Sardinië een afzonderlijk vredes-verdrag aan te gaan, zoo is het echter ook thans geneigd, in alle onderhandelingen betrekking hebbende op de bevrediging van Italië de bemiddeling der Fransche regering in deze za[...] aan te nemen."

Keulen, 11 *sept.* Heden avond ontstond alhier een gevecht tusschen eenige burgers en soldaten van het 27ste regiment, waarbij de laatsten van de blanke sabel gebruik maakten.

Keulen, 12 *sept.* Er heerscht eene groote opschudding in de stad. De soldaten van het 27ste regiment infanterie vielen als woedenden op de menigte aan; een' burger werden verscheidene wonden toegebragt en van verschillende huizen de vensters ingeslagen. Gelukkig werden eindelijk de soldaten in de kazerne teruggehouden, anders zouden er waarschijnlijk bloedigere tooneelen hebben plaats gevonden. Eenige soldaten van het 16de regiment stelden zich voor de mishandelde soldaten in de bres en verhinderden verdere buitensporigheden. Heden morgen begaven zich vele burgers naar het stadhuis en eischten de onmiddellijke verwijdering van het 27ste regiment.

Het genoemde regiment moet reeds naar de forten verlegd zijn; de burgerij blijft evenwel eischen dat het de stad zal verlaten.

Het schijnt dat er van de burgers niemand dan de bovenvermelde gewond is; van de soldaten heeft niemand eene wonde bekomen.

Wij moeten hier nog bijvoegen dat het gebeurde geen staatkundig karakter heeft.

FRANKRIJK.

Parijs, 10 *sept.* Een agent van *Ibrahim*-pacha is hier aangekomen, belast met eene bijzondere zending bij de regering der republiek.

— Eene depêche van Marseille meldt, dat een Engelsche oorlogstoomboot, aldaar aangekomen, de tijding zou hebben medegebragt, dat een Napolitaansch leger van 10.000 man, hetwelk eene landing nabij Messina beproefd had, door de Sicilianen zou zijn verslagen.

— Men vreest weder voor eene crisis, bij gelegenheid van de verkiezingen, waarbij de candidatuur van *Lodewijk Napoleon* ongetwijfeld tot voorwendsel zal genomen worden. Men wil, dat de regering om dit gevaar uit den weg te ruimen, een uitsluitingsdekreet gereed maakt, dat in eene der eerste zittingen van de Nationale Vergadering zal aangeboden worden. Het valt echter niet te ontkennen, dat daardoor aan de aanhangers van *Lodewijk Napoleon* eer voor- dan na-deel zal gedaan worden. Overigens zal het moeijelijk vallen aan de vrienden van orde en rust zich bij de aanstaande verkiezingen omtrent de candidaten te verstaan, daar de verschillende organen weinig overeenstemming aan den dag leggen.

— De onlusten, welke de inning van 45 opcenten veroorzaakt heeft, zijn gelukkig ten einde gebragt zonder bloedvergieting; alleen is te St. Servan, in het departement Morbihan, een opstand uitgebarsten.

— Wat het eindelijk lot der tot verbanning verwezenen ook worden moge, zoo schijnt de regering in der tijd reeds bevel gegeven te hebben, om verblijfplaatsen voor hen te bereiden. Men heeft hier de tijding ontvangen, dat de kommandant van het eiland Maijotte in naam der republiek officiëel bezit genomen heeft van de kleine eilanden Nossi-Cumba, Nossi-Millian en Nossi-Fali, die nabij de kust van Madagascar liggen en tevens met Maijotte en Nossi-Bé aan Frankrijk afgestaan, doch nog niet officiëel in bezit genomen waren, en dus ook nog geen garnizoen ontvangen hadden.

— Twee dagbladen, *le Peuple*, dat het blad van den heer *Proudhon* is, en *le Peuple Français*, dat de *Gazette de France* vervangen had, zijn gisteren in de personen hunner *gérants*, tot eene maand gevangenis en 200 franken boete verwezen, omdat zij in het licht gekomen waren, zonder alvorens hunne waarborgs-gelden gestort te hebben; de drukkers zijn tot gelijke straf veroordeeld. Om dezelfde reden waren ook de *gérants* der bladen *le Journal*, *le Spectateur Republicain* en *le Bien Public* gedagvaard; maar deze zaken zijn veertien dagen uitgesteld.

Parijs, 11 *sept.* De Nationale Vergadering heeft in hare zitting van heden het voorstel van den heer *Crespel de Latouche* verworpen. Zooals men weet had het voorstel ten doel de dagbladen weder aan den gewonen wetgever te onderwerpen.

Bij het einde der zitting werd er voortgegaan met de discussiën over de inleiding van de constitutie.

— Te St. Servan hebben ernstige ongeregeldheden plaats gehad, doordien de menigte de inscheping van aardappelen naar Engeland met geweld wilde beletten. Er zijn onderscheidene personen in hechtenis genomen.

ITALIE.

Het gerucht, dat te Turin betreffende de ontbinding der Kamer van Gedeputeerden en de bijee[...]

rooping der kies-collegiën geloopen heeft, wordt niet bevestigd.

De orde is te Genua hersteld; te Livorno is de rust echter weder verstoord geworden. De regering namelijk had den 2den dezer, bij openbare afkondiging, de bevolking tot rust vermaand en alle zamenscholingen verboden. Tegen den avond werden deze publicatiën door eenige personen afgescheurd, hetgeen ten gevolge had, dat de karabiniers vuur op hen gaven. Dit gaf het sein tot een hevig gevecht tusschen het volk en de troepen, die zelfs met schroot op de opstandelingen vuurden. Men schoot uit de vensters op de kavalerie en de karabiniers. De strijd begon des avonds en duurde tot 3 ure in den morgen, met dat gevolg, dat de militairen met den gouverneur de wijk naar het kasteel moesten nemen. Men schat het aantal dooden onder de agenten van politie, de karabiniers en de soldaten op ongeveer zestig; van de zijde des volks zou men slechts zes dooden tellen.

Gedurende het eerste oproer te Livorno had een zekere cirkel of politieke klub grooten invloed op de bevolking uitgeoefend. Hij was tusschen beide gekomen om te beletten, dat er een voorloopig gouvernement werd uitgeroepen, hij had den gouverneur, dien het volk in gijzeling hield, in vrijheid doen stellen en hij had aan de burgerwacht tot het handhaven van orde en rust in de stad de behulpzame hand geleend. Maar men verdacht dezen cirkel van politieke strekkingen. Een der eerste daden van den commissaris *Cipriani* was geweest dezen club te doen sluiten, onder bedreiging van de leden en eigenaars van het locaal te doen vervolgen. De aankondigingen hiervan werden afgescheurd. Piketten soldaten werden er tot bescherming bij geplaatst. De menigte kwam talrijker dan vroeger terug en verscheurde ze op nieuw. De wachtposten werden verviervdubbeld, maar daar de menigte insgelijks naar verhouding aangroeide, was men den 2den genoodzaakt de troepen te doen terugtrekken en toe te staan, dat de aankondigingen werden afgescheurd.

Maar des anderen daags zag men de billetten op nieuw aangeplakt en daar nevens nog sterkere wachtposten van politie-dienaren. Er ontstond eene worsteling, een burger werd gewond; men wierp zich nu op de politie, die vuur gaf. De troepen vuurden insgelijks, maar in de lucht. Daar zij echter weldra zagen hoe buitengewoon talrijk de menigte was, gaven zij hunne wapenen over en verbroederden zich met het volk. Wat den groot-hertogelijken commissaris betreft, hij wierp zich met eenige troepen in de vesting. Bij het vertrek der jongste berigten, Zondag in den namiddag, plaatste men ladders tegen de muren om zoo mogelijk de vesting stormenderhand in te nemen.

In den loop van den dag is er een voorloopig gouvernement ingesteld. Het volk, dat meester van de stad gebleven is, laat niemand, die in staat is de wapenen te dragen, buiten de poorten. Men weet niet waar *Cipriani* zich bevindt; sommigen verzekeren dat hij onder de troepen is, anderen dat hij zich aan boord van een stoomschip begeven heeft. De eigendommen zijn het voorwerp geweest van een voorbeeldigen eerbied. Het zilver, dat men aan de poorten der stad aanhield, werd door het volk naar het gemeentehuis ter bewaring overgebragt.

— Overigens is uit Italië weinig belangrijks mede te deelen; de toestand is en blijft overal hoogst ongelukkig en zorgwekkend. Te Rome vooral staan de liberale en reactionnaire partijen scherp geteekend tegen elkander over; de heimelijke woelingen der Oostenrijksgezinden en jesuiten breiden zich met elken dag meer en meer uit en vervullen alle gemoederen met angst en schrik. Mag men de berigten van daar gelooven, dan zouden deze laatste, om de liberale partij te benadeelen, haar met zooveel hardnekkigheid van het prediken van protestantismus beschuldigd hebben, dat de Paus zelf er eindelijk gehoor aan geslagen en er zich in zijne laatste allocutie bitter over beklaagd heeft. De bladen van de liberale partij, waaronder de *Contemporaneo* en de *Epoca*, verdedigen zich met kracht tegen deze beschuldiging van den oppersten kerkvoogd.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, *12 sept.* De Grieksche dagbladen, die tot 24 augustus loopen, beginnen zeer zorgwekkende berigten te leveren omtrent de voortgangen der cholera. Zij heerscht zoo geweldig op het eiland Skiathos, dat de regering de gemeenschap met hetzelve heeft moeten afsnijden en het met drie vaartuigen van oorlog heeft moeten omsluiten. Ook heeft het bewind eenen bekwamen geneesheer, den heer *Gouda*, uitgenoodigd zich derwaarts te begeven, welke echte nakomeling van *Hippocrates*, gelijk de *Volksvriend* hem noemt, ook den moed gehad heeft om die roeping te voldoen. Op Skopelos woedt de ziekte evenzeer; den 7den augustus waren, van 40 daardoor aangetaste menschen, 21 overleden. Alles vlugtte; de rijkeren aan boord van schepen, de overigen naar de heuvels; die door nooddwang niet in de stad gehouden werd, ontruimde ze. De regerings-arts (*Nomoiatros*), die den historischen naam van *Belisarius* draagt, had, reeds aan heete koorts lijdende, moeten vertrekken. Ook zeide men, dat de ziekte naar het vaste land, naar Thessalonika, overgeslagen was. Uit Syrië en Egypte ontving men de treurigste berigten. — De Ionische regering heeft het Grieksche rijk aan eene zevendaagsche quarantaine onderworpen. (*Amst. Ct.*)

— Het *Frankfurter Journal* heeft zich de verfoeijelijke taak voorgesteld, om de klove, welke, naar aanleiding der Limburgsche quaestie, tusschen Nederland en Duitschland zou kunnen ontstaan, nog grooter te maken, door de onbeschaamdste logens op te disschen nopens de officieren van de Nederlandsche troepen in Limburg, welke, zoo als wij weten en alle berigten eenparig verklaren, zich zeer ordelijk en in overeenstemming met de bevolking zelve gedragen. Zoo durft dat *Journal* verzekeren, dat de soldaten dronken langs de straten sleuren en zelfs de aanzienlijkste ingezetenen openlijk beleedigen, dat de officieren, al wie Duitscher is, in hechtenis doen nemen en dat dan zelfs de borgstelling der geheele burgerij niet voldoende is, om hun de vrijheid terug te geven! (*Hand.*)

's Gravenhage, *11 sept.* Men verneemt met veel belangstelling, dat de regering besloten heeft, behalve het jaarlijksch contingent van troepen aan de Indische armee, ten einde haar voltallig te houden, nog 1000 man uit te zenden, welke men uit de armee hier te lande zal trachten aan te werven. Deze uitzending geschiedt niet alleen ten gevolge van het mislukken der expeditie van Balie, maar voornamelijk om de gebeurtenissen in Europa, waarvan de gevolgen niet kunnen voorzien worden. Wel onderrigte personen gelooven, dat Balie, mits de expeditie met meer beradenheid en voorzigtigheid geleid worde, wel zonder versterking zoude kunnen gekastijd worden. Als onze gewone magt in Indië genoegzaam was, om Sumatra ten onder te brengen, dan gelooft men zeker te zijn, dat deze ook Balie wel zal overwinnen. Intusschen moet het plan bestaan, om, als het mogelijk is, zelfs meer dan 1000 man naar de Oost-Indië te zenden. (*N. R. C.*)

— Naar wij vernemen, zijn de slotsommen der langdurige zittingen van de synode der Nederduitsche hervormde kerk hoogst belangrijk geweest, en doen eene geheel andere wijze van kerkbestuur, op de beginselen van zelfstandigheid en autonomie der kerk rustende, te gemoet zien. Zoo zullen (wordt het concept-reglement der hooge kerkvergadering in werking gebragt) voortaan alle magt en wetgeving van de gemeenten zelven uitgaan, die, in de vergaderingen der respective klassen ook door hare onderlingen vertegenwoordigd, regtstreeks de benoemingen zullen uitbrengen, zoo voor de klassikale commissiën van bestuur en provinciale commissiën, als voor de leden der synode, in welke al de klassen zullen vertegenwoordigd zijn; zoo zullen de examina der candidaten voor de heilige dienst niet meer door de provinciale kerkbesturen, maar door eene bijzondere commissie, daartoe te benoemen, afgenomen worden; zoo zullen de kerkeraden niet meer zich zelve verkiezen, maar, hetzij op voordragt, hetzij daar buiten door de gemeenten verkozen worden, en welke dergelijke bepalingen meer, die men meent, dat door den geest des tijds, door den drang der omstandigheden, door de behoeften der gemeenten, of door haar meer ontwikkeld zelfbewustzijn, gevorderd worden.

Men verzekert, dat ook de nog bestaande kerkvoogdijen in de kerkeraden zullen worden opgelost, en het beheer over alle kerkelijke goederen, waarop de Staat tot dusver eenen onmiddelijken invloed uitoefende, op de kerk zelve en hare vertegenwoordigers zal worden overgebragt. (*R. C.*)

— De tijdelijke minister van Buitenlandsche Zaken verwittigt de belanghebbenden, dat, blijkens schrijven van 5 dezer, bij Zijner Majesteits minister-resident aan het hof van Denemarken in den avond van den vorigen dag was ontvangen eene mededeeling van Zijne Exc. den Deenschen minister van Buitenlandsche Zaken, van dien dag, houdende kennisgeving, dat de blokkade, uitgeoefend door de zeemagt van Z. M. den Koning van Denemarken, dadelijk na de uitwisseling der ratificatiën van den op den 26sten augustus gesloten wapenstilstand moetende ophouden, nog op den eigen dag dier ratificatiën de noodige orders dienovereenkomstig zijn afgezonden aan de bevelhebbers der Deensche oorlogschepen, en dat deswege eene aankondiging is gedaan door den minister van Marine, voorkomende in het Kopenhaagsche dagblad van dien avond.

's Gravenhage, *12 sept.* Heden is voor den Hoogen Raad, kamer van strafzaken, behandeld het beroep in cassatie van *C. C. Marck*, tegen het bekende arrest van het hof in Zuid-Holland, waarbij hij schuldig verklaard is aan het misdadig in omloop brengen van nagemaakte muntbilletten en veroordeeld tot de straf van het zwaaijen van het zwaard over het hoofd en twaalf jaren tuchthuisstraf. De raadsheer mr. *van den Velden*, heeft verslag in deze zaak gedaan. De heer mr. *Zilcken* heeft namens den requirant onderscheidene middelen tot cassatie bijgebragt en uiteengezet. Hij heeft voornamelijk betoogd, dat, voor zoo veel dezen requirant aangaat, in dit arrest de voorschriften omtrent het wettig bewijs niet zouden zijn in acht genomen en dat de in het arrest opgegevene omstandigheden, indien zij als aanwijzingen moeten gelden, niet op wettig bewijs zouden steunen. Hij heeft mitsdien geconcludeerd, dat het den Hoogen Raad moge behagen, het bedoelde arrest te vernietigen en de zaak te verwijzen naar een aangrenzend hof. De heer advocaat-generaal mr. *Arntzenius* zal den 20sten dezer in deze zaak conclusie nemen. (*'s Gr. Nieuwsb.*)

Groningen, *11 sept.* In de buitengewone vergadering van de Provinciale Staten van heden, waarin 30 leden tegenwoordig waren, is, nadat de notulen van de vorige vergadering gelezen en goedgekeurd waren, gelezen een koninklijk besluit, waarbij wordt bepaald, dat de Staten der Provinciën zullen bijeenkomen tot het benoemen van leden voor de verdubbeling der Tweede Kamer der Staten-Generaal op den 9 dezer en dat de dubbele Kamer zal worden opgeroepen den 18den september aanstaande. Daarna wordt op voorstel van den heer staatsraad gouverneur overgegaan tot de verkiezing van vier buitengewone leden voor de dubbele Kamer.

Eerste stemming: Mr. *R. T. Mees* 27 stemmen; mr. *A. J. van Roijen* 1 stem; mr. *G. W. Eekhout* 1 stem.

Tweede stemming: Mr. *A. J. van Roijen* 27 stemmen; mr. *H. A. Spandaw* 1 stem; mr. *A. Modderman* 1 stem; mr. *J. J. de Sitter* 1 stem.

Derde stemming: Mr. *A. Modderman* 24 stemmen; mr. *J. J. de Sitter* 2 stemmen; *G. Reinders* 1 stem; mr. *H. Nienhuis* 1 stem; *J. de Sitter* 1 stem en *J. F. Zijlker* 1 stem.

Vierde stemming: Mr. *H. Nienhuis* 20 stemmen; mr. *J. J. de Sitter* 4 stemmen; *J. de Sitter* 5 stemmen en *J. F. Zijlker* 1 stem.

Tot leden der dubbele Kamer zijn aldus benoemd de heeren mr. *R. T. Mees*, lid van de Staten en procureur te Appingedam, mr. *A. J. van Roijen*, lid der Staten en Notaris te Onderdendam, mr. *A. Modderman*, lid van de Staten en procureur te Groningen, en mr. *H. Nienhuis*, hoogleeraar te Groningen.

— Den 6den dezer is met het vaartuig van *G. T. Dijkhuis* naar Amsterdam vertrokken *H. Tamminga*, van Vierhuizen, met zijne familie, bestaande uit zes personen, om zich als kolonist te vestigen op post Groningen, aan de rivier de Saramacca, in Suriname. Uit deze streken is dit de eerste familie, welke het vaderland verlaat, om *daar* eene betere toekomst te zoeken.

Zwolle, *11 sept.* In de buitengewone vergadering der Provinciale Staten van heden, zijn tot leden der dubbele Kamer der Staten-Generaal verkozen:

1o. Mr. *H. van Loghem*, met 33 van de 54 stemmen (2de stemming.)

2o. Mr. *J. N. J. Heerkens*, met 33 van 54 stemmen (2de stemming.)

3o. Mr. *J. A. van Roijen*, met 29 van de 54 stemmen (3de stemming.)

4o. Mr. *B. W. A. E.* baron *Sloet tot Oldhuis*, met 29 van de 54 stemmen (3de stemming.)

Assen, *11 sept.* In de vergadering van de Provinciale Staten van Drenthe van heden is tot buitengewoon lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal verkozen de heer mr. *H. Vos*, advocaat te Assen.

In dezelfde vergadering is aangenomen het voorstel van heeren Gedeputeerde Staten om eene subsidie van *f* 6000 jaarlijks gedurende 10 jaren te verleenen voor de uitvoering van het plan van verlenging en verbetering der Hoogeveensche vaart, waarvoor door jhr. mr. *A. W. van Holthe tot Echten* concessie is aangevraagd, en om voor *f* 50,000 deel te nemen in de daartoe op te rigten maatschappij.

Apeldoorn, *11 sept.* In deze streken, alsmede over het grootste gedeelte der Veluwe, mag zich de landman met eenen gezegenden oogst verblijden. Het roggegewas, ofschoon niet zoo zwaar geladen als het vorig jaar — toen zulks ook zeer buitengemeen was — heeft echter dat van gewone jaren nog overtroffen, en het binnenhalen van hetzelve heeft genoegzaam zonder eenigen regen kunnen plaats hebben. De boekweit is zoo uitstekend gelukt, dat zelfs oude lieden zich niet herinneren kunnen, ooit zulk een rijken oogst daarvan beleefd te hebben; op sommige plaatsen heeft men ruim anderhalf Nederlandsch mud van de vim kunnen dorschen. Dezelve bevindt zich gedeeltelijk op den akker, hoezeer men van het droogë weder in het begin dezer maand ruim gebruik heeft gemaakt. De aardappelen zijn, wel is waar, door de ziekte aangetast, doch niet in hevigen graad, zoodat men zich hier boven vele andere lagere streken van ons vaderland in dat opzigt bevoorregt mag rekenen. De hooge ligging der gronden werkt hiertoe voorzeker gunstig mede, en veroorzaakt tevens, dat deze vrucht van meelachtigen aard en daardoor gezonder is dan die, welke in lage en kleilanden verbouwd wordt. (*Hand.*)

Maastricht, *11 sept.* Heden morgen zijn de Provinciale Staten van Limburg overgegaan tot de verkiezingen voor de dubbele Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Bij de eerste stemming waren er 30 leden tegenwoordig. Op den heer *Thiesen*, advocaat te Roermonde, werden 24 stemmen uitgebragt; op de heeren *Verduchène*, *Steffens* en *de Stuers* elk 1; in blanco 2.

Bij de tweede stemming verkreeg de heer *Bloemaerts* 19 stemmen; de heer *Verduchène* 4, de heer *Swart* 2, de heer *Negri* 2, de heeren *Cornabé*, *de Stuers* en *W. Sassen* elk 1.

Bij de derde stemming bekwam de heer *Swart* 14 stemmen, de heer *Verduchène* 7, de heer *de Stuers* 5, de heeren *W. Sassen* en *Kerens de Wilré* elk 1; in blanco 1. — Geene meerderheid zich op een lid vereenigd hebbende, zoo gaat men over tot eene tweede stemming. Nu bekwam de heer *Swart* 16 stemmen, de heer *Verduchène* 7, de heer *de Stuers* 6; in blanco 1.

Zoodat voor Limburg tot leden van de Tweede Kamer in dubbele getale benoemd zijn de heeren *Thiesen*, *Bloemaerts* en *Swart*.

Arnhem, *22 sept.* Uit het op heden afgekondigde en aangeplakte op gisteren door den raad dezer stad opgemaakte proces-verbaal van de opening der stembilletten, ter vervulling der vacerende en te vaceren kiezersplaatsen, blijkt: dat van de 972 uitgereikte stembilletten slechts 765 waren ingekomen en daarbij nog als van onwaarde 2?7 zijn ter zijde gelegd, door dat niet gesloten waren een getal van 219 stuks, in blanco 34, gesloten doch niet geteekend 22 en behoorlijk gesloten en geteekend, maar niet ingevuld 2 stuks, en dat bij de 488 van waarde bevonden stembilletten de volgende stemmen waren uitgebragt, op de heeren: mr. *J. W. Schiff* 325, mr. *E. Scheidius* 272, mr. *G. van Eck* 256, mr. *J. J. A. A.* baron *van Pallandt* 250, *G. André de la Porte* 232, mr. *J. M. de Kempenaer* 214, *J. E. van Ommeren* 213, grave *van Ranzow* 209, mr. *A. A. de Ruuk* 200, *J. A. Troost* 180, *M. F. Blaauw* 79, mr. *J. H. G. Boissevain* 78, *G. Pitlo* 71, *J. Kolfschoten* 66, *J. K. van den Broek* 59, *W. Knoops* 53, mr. *A. A. Roukens* 51, *J. Verburgt* 50, en op een overgroot aantal andere personen een betrekkelijk gering getal stemmen.

Mengelwerk.

CHARITAS de Negerin.

Men kan op de slavernij een bekend geworden gezegde van den beroemden en waardigen MACHIAVELLI: »'t Is erger dan eene misdaad, 't is een misslag." Indien sommige huishoudkundigen er aan twijfelen of de materieële belangen overeenstemmen met de menschelijkheid om een door God gevloekt stelsel te vernietigen, laten zij dan slechts de toestand van Virginië nagaan. Van al de provinciën der Vereenigde Staten van Noord-Amerika is er geen zoo gunstig door de natuur bedeeld, Virginië bezit ruime baaijen, groote rivieren, majestuense bosschen, hooge, schilderachtige bergen, lagchende en vruchtbare valleijen, rijke mijnen. Niets kan de geestdrift en verwondering schetsen der eerste Europeanen die dit land bezochten. Sommigen zeggen, »dat men het zijnen naam gaf, omdat het deszelfs vruchtbaarheid en ongeschonden schoonheid der eerste schepping bewaard had, en dat de bewoners daaraan herinnerden door onschuld hunner zeden."

Waarom zijn de kusten van zulk eene prachtige landstreek het Guinea geworden van Zuid-Amerika? Wij behoeven de voorstanders der afschaffing van den slavenhandel niet te raadplegen over de noodlottige gevolgen der slavernij, wij zullen er genoeg van hooren uit den mond der kinderen van Virginië zelf. JOHN RANDOLPH zeide verscheidene jaren geleden, dat hij dagelijks verwachtte, dat de zwarten door de dagbladen hunne gevlugte meesters zouden terugeischen. WASHINGTON beschrijft in een brief aan sir JOHN SINCLAIR, het land rondom Montberuon als uitgeput en arm. »De landerijen in Pensylvanië en in de vrije Staten zijn," zeide hij, »gemiddeld meer dan het dubbel van die in Virginië waard, omdat er in Pensylvanië wetten zijn op de trapsgewijze afschaffing der slavernij, en omdat de vreemde landverhuizers zich liever in de vrije Staten vestigen."

Hoevelen onder de menigte landverhuizers, die dagelijks nieuwe haardsteden en onafhankelijkheid zoeken in de Vereenigde Staten, zegt de heer CURTUS, hoevelen rigten hunnen schreden naar de Staten, waar de slavernij heerscht? Niet een enkele. Er heerscht in den dampkring van die Staten eene soort van *maltaria*, eene besmetting, die zij vreezen. Ieder dag vermeerdert de verwoestingen, welke het hebzuchtige eigenbelang van de regering onzer vooruoders in het Zuiden, heeft doen ontstaan. De vrije bevolking wordt verlicht; de woningen staan ledig, de velden blijven onbebouwd. Het luidt zonderling, maar zelfs de wolf, langen tijd teruggehouden door de aannadering der beschaving, komt, na meer dan honderd jaren, weer huilen op de verwoestingen, welke de slavernij heeft veroorzaakt."

Men beschouwe hier den wolf niet als eene redekunstige figuur; het is een feit dat de wilde dieren teruggekeerd zijn in de uitgestrekte districten van Virginië, die vroeger bewoond en bebouwd waren. Schijnt dit niet dat oude bijgeloof te bevestigen, dat het gras niet meer groeit, waar de duivel gedanst heeft? Het groeit er toch weder, maar slechts als de vrije arbeid er zich mede bemoeit. Zoo is een groot aantal welgestelde landlieden uit de graafschappen Oranje, Duchers en Colombia, in New-York, voor eenige jaren verhuisd naar de graafschappen London, Culpepper en Fairfax in Virginië. Voor een uiterst geringen prijs, hebben zij vervallene plantaadjes gekocht, en om met den dichter te spreken, hebben zij de woestijn genoodzaakt te bloeijen als eene roos. Een reiziger verhaalde mij onlangs, dat de landhoeven, door kwakers, die geen slaven houden, bebouwd, zulk een 't oog vallend verschil opleveren met de andere gedeelten van Virginië, dat men even vele *oasen* meent te zien.

Dr. MEADE, burger van Virginië, spreekt in zijn verslag van eene van regeringswege bevolene reis door de verschillende deelen van den staat, van een groot aantal verlatene en vervallene kerken ten gevolge van de verarming der omliggende eigendommen en de verstrooijing der bevolking. De kerk van *Popes Creek*, waar de generaal WASHINGTON gedoopt werd, was in zulk een' staat van verval, dat men haar moest in brand steken, uit vrees dat het gewelf instorten mogt en het vee verpletteren, dat er bij slecht weder in schuilde.

Ik weet het, er zijn staatkundigen, en zelfs bedienaars des Evangeliums, die de slavernij verdedigen als een noodzakelijk kwaad, als een legaat van het oude Engelsche gouvernement, hetwelk wij niet zonder gevaar kunnen afwijzen. Maar ik vraag, is er een enkel ander misbruik, dat men in de Vereenigde Staten durft verdedigen, onder het voorwendsel dat het een legaat is van Groot-Brittannië? Ik heb nimmer die ongelukkige verdediging gehoord, zonder mij het welsprekend antwoord te herinneren dat GEORGES THOMPSON er op gaf: »Beschuldigt Engeland! ik heb er niets tegen; maar na het in deszelfs misdaad gevolgd te zijn, volgt het ook in zijn berouw."

Men beval mij eens te New-York als waschvrouw aan eene kleurlinge, die in de *Lis penard-street* woonde: zij heette CHARITAS BOWERY. Ik ontdekte, dat zij zeer bevattelijk, openhartig en eerlijk was.

Tot antwoord op verschillende vragen, verhaalde zij mij hare geschiedenis. Ik zal trachten deze, zooveel mogelijk, in hare eigene bewoordingen te herhalen, behalve eenige naamsveranderingen; maar hoe zal ik de dramatische uitwerking teruggeven, welke eene stem vol uitdrukking, zeer beweegbare gelaatstrekken, en die gebaren, zoo eigen aan de zwarten, het verhaal bijzetteden?

»Ik ben ongeveer vijf en zestig jaar oud, ik ben geboren digt bij Edenton in Zuid-Carolina. Mijn meester was zeer goed voor zijne slaven. Indien een opzigter hen sloeg, joeg hij hem weg, terwijl hij zich zelven voorbeheld hen vaderlijk te bestraffen. Mijne moeder voedde al hare kinderen op. Men roemde haar als eene zeer goede dienstbode, en hare meesteres had er op gestaan aan elk harer kinderen er eene van hare slavin te geven, om te dienen. Ik viel ten deel aan ELISABETH, de jongste dochter. O ja, onze oude meesteres was eene brave, waardige vrouw, eene ware moeder voor de arme CHARITAS! Als CHARITAS wilde leeren spinnen, breijen, weven, stond zij toe dat zij het leerde. Toen ik trouwde, had er eene kerkdienst plaats. Meesteres wilde niet, dat hare slaven elkander tot man en vrouw namen, zonder een geestelijke om hen te zegenen. Toen zij stierf, eindelijk, beval zij haren kinderen mij nimmer van mijnen man te scheiden; want, zeide zij, zoo er één huwelijk in den hemel besloten is, dan is het dat van CHARITAS. Hare kinderen beloofden haar, zich naar hare wenschen te zullen gedragen. Zij zeiden, dat zij mij nooit van mijnen man zouden scheiden, evenmin als van mijne kinderen; dat geen van ons ooit de familie verlaten zou; zij zeiden het, en ik ben er van overtuigd, dat zij het vaste voornemen hadden te doen gelijk zij zeiden; maar mijn jonge meester geraakte in groote ongelegenheden. Ik zag hem zeer treurig te huis komen, en geheele uren zitten, met het hoofd in de hand geleund, zonder iemand aan te spreken. Wel begrijpende, dat er iets gaande was, verzocht ik hem het mij toe te vertrouwen. Hij bekende mij, dat hij zeventien honderd dollars schuldig was, en dat hij gevaar liep in hechtenis te geraken, daar hij die som niet kon betalen. Meester," antwoordde ik hem, »verkoop mij met mijne kinderen, liever dan in de gevangenis te gaan." Ik zag, dat hij begon te schreijen. In waarheid, mijne arme CHARITAS, ik vrees dat dit het eenige middel is, dat mij overschiet. Ik zal er over nadenken. Maar wees altijd van eene zaak overtuigd, wat er ook gebeure, ik zal u nimmer van uwen man en uwe kinderen scheiden. Noch zij, noch gij, zult buiten de familie geraken."

»Twee of drie dagen later kwam hij bij mij en zeide: CHARITAS, zoudt gij niet verkocht willen worden aan KINMORE, mijn zwager? Ja, aan den heer KINMORE liever dan aan een ander, antwoordde ik, daar mijn man hem reeds toebehoorde. De heer KINMORE stemde er in toe mij en mijne kinderen te koopen, en ik ging met hen bij hem wonen. Hij was ook een goed meester; maar zijne vrouw was eene duivelin! Weinige jaren na ons gekocht te hebben, stierf de heer KINMORE en bij zijn testament gaf hij mij en mijn man de vrijheid. Verscheidene jaren later vernam ik dit eerst; ik weet niet hoe men dat overlegde; mijn arme man stierf zonder ooit geweten te hebben, dat hij vrij was. Maar is dat nu niet hetzelfde? hij is bij hen, wier losprijs betaald is. Dikwijls zeide hij: »Dank zij God, ik heb nog slechts een korten weg af te leggen; weldra zal ik bij JEZUS zijn" o, hij had het hart eens christens."

Hier slaakte de arme vrouw een diepen zucht en bleef eenigen tijd peinzende zitten, terwijl hare tranen langzaam ten Hemel opgeheven op haren schoot nederviel. »Ik heb zestien kinderen gehad," vervolgde zij, »en ik heb er twaalf opgevoed voor mijne meesteres. Zoodra de eerste geboren was, beloofde ik mij zelve mijne kinderen vrij te zullen koopen. De vrijheid was hun meer waard, dan mij, die reeds bejaard was en aan de slavernij gewoon. Maar mistress KINMORE wilde mij mijne kinderen niet laten behouden. Een voor een, de een na den andere, zij verkocht ze allen. O, hoe dikwijls heeft die vrouw mijn hart doen breken."

De tranen der Negerin vloeiden; zij veegde ze met een tip van haar schort weg en vervolgde: »Ik deed al wat ik kon om geld te verdienen en mijne kinderen los te koopen, maar dat was niet gemakkelijk, want mijne meesteres vorderde al mijnen tijd. »CHARITAS! CHARITAS!" schreeuwde zij van den morgen tot den avond, »CHARITAS doe dit, CHARITAS doe dat."

»Ik was belast met het wasschen van het linnen voor het huisgezin, en er was veel. Daar de groote weg langs mijne hut liep, dacht ik bij mij zelve, dat ik, zonder mijn arbeid te verzuimen, misschien iets zou kunnen verdienen om een of meer mijner kinderen te kunnen koopen. Ik begon dus een kleinen handel in oesters en visch, en als er een kooper kwam, verliet ik voor een oogenblik mijne waschkuip om hen te helpen. Zoodra ik eenig geld bespaard had, begaf ik mij naar mijne meesteres en beproefde een mijner kinderen los te koopen. Zij wist dat het sedert langen tijd mijn hartewensch was, en dat ik er zeer veel voor gedaan had, maar zij wilde mij er geen geven! Neen, zij wilde het niet! Ik begon op nieuw te werken en waakte somtijds den halven nacht, in de hoop van genoeg te zullen verdienen, om haar in verzoeking te brengen. Toen ik tweehonderd dollars had, ging ik op nieuw tot haar; maar meenende dat zij voordeeliger koop kon sluiten, weigerde zij nogmaals. Wat meent gij eindelijk dat mevrouw deed? Zij verkocht mij en vijf mijner kinderen aan de handelaars. O! wat was ik bedroefd, toen ik hoorde dat mijne kinderen verkocht waren *aan de handelaars.*"

Ik wist zeer goed, dat de arme moeder daarmede de handelaars in menschenvleesch bedoelden, die de zwarten als vee naar de markt voeren. Na een oogenblik van smartelijk zwijgen, helderde het gelaat der Negerin plotseling op; de toon harer stem werd levendig en bijna vrolijk.

»Men heeft wel gelijk, mevrouw," hervatte zij, »met te zeggen, dat men altijd beloond wordt voor het goede, dat men verrigt. Toen ik mijnen kleinen winkel van oesters en visch hield, kwam een zeer mager heer, die er ziekelijk uitzag, zeer dikwijls bij mij koopen. Somtijds zeide hij tot mij: »Tante CHARITAS, want hij noemde mij altijd tante, CHARITAS, gij moet mij eens een goed schoteltje uitzoeken, want ik ben heden zeer pijnlijk." Ik gaf hem altijd iets uitgezochts, en als hij geen geld bij zich had, gaf ik hem op krediet. Hij hield veel van mijne schoteltjes. Wie meent gij nu dat die heer was? juist de handelaar die mij gekocht had! Er zijn brave menschen in alle standen, mevrouw. Op zekeren dag kwam hij tot mij, en zeide: Tante CHARITAS, gij zijt altijd goed voor mij geweest. Gij hebt mij altijd goed bediend toen ik ziek was. Ter belooning zult gij met uw jongste kind vrij zijn."

(*Vervolg hierna.*)

Waterhoogte te Arnhem.

Den 13 Sept. 1 El 1 Palm 4 Duim; gew. 0 D. gev. 3 D.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.

A°. 1848. DONDERDAG, 14 SEPTEMBER. 85

HAAGSCHE BERIGTEN.

BIJBLAD TOT DE ARNHEMSCHE COURANT.

Een reddingsplan van den heer VAN HALL.

De heer *van Hall* heeft in een onlangs uitgekomen pamphlet zijne stem verheven tegen de voorgestelde en thans reeds weder ingetrokken belasting op de bezittingen.

Indien de heer *van Hall* geen minister van finantien geweest ware, zou zijn boekje even ongemerkt voorbij zijn gegaan als meerdere van diergelijk soort van rekenboekjes van gelijk kaliber. Maar daar sommige schrijverijen het vermoeden willen wekken, alsof bij hem alléén nog kans van redden te vinden zou zijn, is het steeds van belang, tegen *schitterende* financiële operatieplannen en *begoochelende* combinatiën te waarschuwen. De man — die, bij het naderen van den tijd der aanbieding van de begrooting over 1850, uit zedigheid welligt afgetreden is, om de oorverdoovende jubeltoonen te ontgaan, die dan door de natie stonden te worden aangeheven, als het dan gebleken zou zijn, hoezeer zij de in 1844 voorgespiegelde redding volkomen deelachtig zoude zijn geworden, maar, zoo als *men* nu tot verveling toe wil opdringen, uit puur liberalisme zou zijn afgetreden, — stelt in dat boekje mede een plan voor tot voorziening in den nood der schatkist; een uitgewerkt reddingsplan.

Wij zullen natuurlijk niet vragen naar het doel van dat geschrijf, noch er op vitten, dat in het vlugschriftje van den heer *van Hall* de maatregelen van den heer *van Hall*, de berekeningen, die daartoe geleid hebben, de uitkomsten, die *zijne* finantiële combinatiën gegeven hebben, en NB. het vertrouwen, dat *hij algemeen* zou genoten hebben, niet in het duister worden gelaten. Alleen vragen wij naar de resultaten van zijn daarbij voorgesteld plan.

Het plan van den minister van finantien deugde niet, volgens den heer *van Hall*, want het was eene belasting, «*eenvoudig* strekkende om van «de ingezetenen te bekomen, wat men *noodig* «heeft. Zij onderscheidde zich niet door eenige «*finantiële combinatie.*» Zie, zelfs niet één kunstje, niet ééne fijnigheid was er in; niets scheen men te weten van *operatiën* en *combinatiën;* zoo maar, zonder betalen en weêr terug-krijgen, zonder certificaten en renversalen, *eenvoudig* weg alleen *dat* te vragen, wat men *noodig* heeft, en niets meer te doen!! Zoo maar koud en koel te zeggen: «Heeren! er is één *stuiver* noodig «en dus zult *gij* één *stuiver* moeten betalen;» in plaats van, als een echte financiële goochelaar, met veel grimassen, te doen van «hokus pokus, «hier wat en daar wat, nu krijg ik wat en nu «geef ik je weêr wat, neen! ik laat je alles «zien....» weg is je *dubbeltje!* Lieve hemel! Neen! Is dat een minister van finantien? ! — «De «regering mag dan ook toezien, om de belasting «bij de natie *minder onaangenaam* te doen zijn. «Daartoe bestond de gelegenheid (p. 13).» — «Ter voorziening toch in de bestaande behoefte «hadden middelen kunnen worden gebezigd, «welke *minder drukkend* voor velen, *minder* «*onaangenaam* voor allen zouden zijn geweest «(p. 6).» — De heer *van Hall* «onderwerpt «derhalve *met bescheidenheid* zijne denkbeel-«den dienaangaande aan het oordeel *van het* «*nadenkend publiek* (p. 13).» — Daargelaten nu de vraag, waarom hij zijne denkbeelden aan het *nadenkend publiek* onderwierp, is de vraag alleen: wat zouden de resultaten zijn voor de schatkist? welke voor de belastingschuldigen? en zulks volgens zijne eigene berekeningen.

Voor de schatkist, dat zij bestaande effecten vernietigde, en nieuwe in de wereld hielp; dat zij *f* 11,000,000 ontving om het te kort te dekken; dat zij met *f* 3,000,000 het kapitaal onzer schuld zou kunnen vermeerderd zien; dat er veel voor de effectenheeren te doen, EN *f* 490,000 te verdienen zou zijn: — welk laatste vooral, in het oog der beurs, natuurlijk eene *finantiele combinatie* een wel zoo *aangenamen* aankijk geeft, als eene *eenvoudige belasting.*

Voor de belastingschuldigen zou het gevolg zijn, dat de natie geene *f* 11,000,000 zou opbrengen, zoo als zij volgens de *eenvoudige belasting* van den minister doen zou, maar dat de *finantiële combinatie* van den heer *van Hall* haar nog *bovendien f* 490,000 zou doen *betalen*, en nog daarenboven *kosten* zou welligt eene vermeerdering van *f* 3,000,000 van het kapitaal der schuld, tegen vermindering van op zijn hoogst *f* 41,000 's jaars aan renten.

«Het springt dus in het oog, dat voor de «ingezetenen het ontwikkelde plan van den heer «*van Hall* ONEINDIG *aangenamer* en wen-«schelijker is, dan dat van eene *eenvoudige* be-«lasting (p. 18).»

De heer *van Hall* evenwel laat de belastingpligtigen het *oneindig groot genoegen* van te kunnen kiezen tusschen het betalen van belasting, het deelnemen in eene leening, of het doen eener bijdrage. «Met deze enkele opmerking» meent de heer *van Hall* «te kunnen volstaan» (p. 18), «om de voorkeur aan zijne *finantiele combinatie* boven de *eenvoudige belasting* van den minister te verzekeren; — deze immers strekte slechts «eenvoudig om van de in-«gezetenen te bekomen, *wat men noodig heeft.*» (p. 11).

Het fraaiste zeker van het boekje van den heer *van Hall* is de berekening, waarbij op bl. 19 de toestand van hen, die in de leening hebben ingeschreven, wordt gewaardeerd, in het geval dat leening en bijdrage niet mogten worden volgeschreven. «Dan zal het voor hen nog een «*voordeel* zijn daaraan te hebben deelgenomen.»

«Hij», leest men op die bl. 19, «die «*f* 300 in de belasting moet betalen, schrijft «voor *f* 1000 in de geldleening in, en doet «zijne storting in *f* 1434 2½ pCt. voor de «66 pCt., die niet in geld, maar in lands «effecten kunnen worden voldaan». *f* 660.00.
«in geld betaalt hij. . . . . . » 340.00.

«blijft alzoo *f* 1000.00.

«waarvan hij echter op de certificaten *f* 30 «terugbekomt.

«Om deze *f* 310 te bekomen verkoopt hij
«2½ pCt. a 45 pCt. . . . . *f* 688.00.
«welke gevoegd bij de gefourneerde » 1434.00.

«hem doen missen in 2½ pCt. effect. *f* 2122.00.
«en alzoo eene rente van. . . . . » 53.05.
«Hij ontvangt 3½ pCt. van *f* 1000. » 35.00.

«en verliest dus ten gevolge van den
«maatregel aan rente . . . . . . *f* 18.05.
«*met* BEHOUD *van zijn kapitaal.*

«Maar zoo hij, om *f* 300 belasting te vol-«doen, moet verkoopen *f* 666. 2½ pCt., ver-«liest hij aan rente *f* 16.65 *en behoudt daarbij* «NIETS *van zijn kapitaal.*»

Of die leening dus ook voordeelig is!

Die deelneemt in het plan van den heer *van Hall* geeft *f* 2122.00 nom. kap., (2½ pCt.)
krijgt » 1000.00 » » (3½ pCt.)

en *verliest* dus *f* 1122.00 » *kapitaal;*

de *f* 2122.00 2½ pCt.: a 45 pCt. hebben eene
werkelijke waarde van. . . . . . *f* 954.90.
de *f* 1000.00 3½ pCt., in verhouding
tot de waarde der 2½ pCt., gerekend op 63 pCt. . . . . » 630.00.

dus *werkelijke* waarde *minder* . . . *f* 324.90.

Die dus *f* 300.00 moest betalen, vindt, volgens den heer *van Hall*, het *oneindig aangenamer en minder drukkend*, indien hij *f* 324.90 betaalt in de *finantiele combinatie* van den heer *van Hall*, dan *f* 300.00 in de *eenvoudige belasting* van den heer *Bosse*, ofschoon dan ook bij deze laatste geen *f* 490,000.00 aan extra-kosten van de natie gevorderd werden; *oneindig aangenamer*, indien hij *f* 18.05 aan rente verliest, in plaats van *f* 16.65; *oneindig aangenamer*, indien hij bij de *finantiele combinatie zijn kapitaal* BEHOUDT, dat is *f* 1122.00 nominaal kapitaal, of *f* 324.90 werkelijke waarde VERLIEST, dan NIETS *van zijn kapitaal te behouden*, dat is *minder* aan rente te verliezen en slechts, of *eenvoudig f* 300.00 werkelijke waarde, of *f* 666.00 nominaal kapitaal kwijt te zijn.

Men doet dus zeer verkeerd met te gelooven, dat eene *eenvoudige belasting*, «waarbij «slechts gevraagd wordt, wat men noodig heeft,» beter is, dan de kunstige *combinatiën*, die strekken zouden, om ons onze kapitalen ongeschonden te doen BEHOUDEN en alzoo ons voortdurend te *redden.*

Verkiezingen tot leden der Dubbele Tweede Kamer.

Bij de door de Prov. Staten van Noord-Braband gedane verkiezing tot leden van de dubbele Tweede Kamer van de Staten-Generaal, zijn de heeren Mr. L. D. Storm en Mr. J. Jespers bij de 1ste stemmingen verkozen, met 32 en 23 der 40 tegenwoordig zijnde leden; — de heer A. H. Bijvoet, bij 2de stemming, met 22; — de heer Mr. J. B. H. van den Mortel, bij 3de st., met 21; — de heer J. C. Delhez had, bij 3de stemming, 20 st. bekomen, even als de heer A. F. van der Heijden, en is benoemd, als zijnde de oudste in jaren; — de heer Mr. A. A. Heeren, bij 3de st., met 20 stemmen van de 39 tegenwoordig zijnde leden; — de heer A. F. van der Heijden, bij 3de st., met 21 stemmen.

— Door de Provinciale Staten van Zeeland zijn den 11 dezer gekozen: 1°. Jhr. Mr. M. C. Paspoort van Grijpskerke, burgemeester der stad Middelburg, bij de 2de stemming, met 27 stemmen; 2°. Mr. J. C. van der Meer Mohr, burgemeester der stad Goes, bij de 2de stemming, met 30 stemmen; en 3°. Mr. W. J. P. Kroef, secretaris der stad Zierikzee, bij de 3de stemming, met 22 stemmen.

— De Provinciale Staten van Vriesland hielden den 9 dezer eene buitengewone vergadering, die voorzeker eenig in hare soort was. Na de lezing van eene missive des ministers, geleidende de zes ontwerpen der Grondwet, hield de heer *R. H. S. G. Juckama van Burmania* baron *Rengers*, als waarnemende gouverneur, eene openingsrede, en na het hoog belang van de te doene keuze geschetst te hebben, stelde hij, ingevolge 's ministers missive, voor, de vergadering tot op Maandag e. k., 's morgens ten 10 ure, te verdagen, in welken tusschentijd het overige gedeelte van de Grondwet, door de Eerste Kamer goedgekeurd, wel aangekomen zoude zijn. Dit was echter, naar het schijnt, het gevoelen niet van de uit de onderscheidene gedeelten dier provincie bijeengekomen leden, want, nadat er in het algemeen gesproken was, dat Maandag e. k. de zaak misschien nog niet gereed zoude zijn, en men de. . . . , in art. 16, *Staatsblad* n°. 42, overwogen had, is er, *op eene stem na*, *met algemeene stemmen*, besloten geworden, dat er geen bepaalde dag vastgesteld, maar zulks aan den voorzitter, na bekomen berigt uit 's Hage, overgelaten zoude worden. Zondag avond is echter het berigt per koerier met de noodige bescheiden te Leeuwarden aangekomen, dat alle ontwerpen van Grondwet zijn aangenomen, en zou aan de Staten dus nog den 9, des avonds, door den gouverneur *ad interim* daarvan berigt gegeven worden, om in de volgende week in de onbepaald verdaagde vergadering de benoeming te doen tot leden der Dubbele Kamer.

— In de op den 11 September te Zwolle gehouden buitengewone vergadering der Prov. Staten van Overijssel zijn als leden voor de dubbele Kamer der Staten-Generaal verkozen de heeren: 1°. Mr. H. van Loghem, bij de 2de stemming, met 33 stemmen; 2°. Mr. J. N. J. Heerkens, bij de 2de stemming, met 33 stemmen; 3°. Mr. J. A. van Roijen, bij de 3de stemming, met 29 stemmen; en 4°. Mr. R. W. A. E. baron Sloet tot Oldhuis, bij de 3de stemming, met 29 stemmen. De vergadering werd bijgewoond door 54 leden.

— In de vergadering der Provinciale Staten van Groningen zijn den 11 dezer, benoemd tot leden der dubbele Tweede Kamer der Staten-Generaal, de heeren: 1°. Mr. R. F. Mees, met 27 stemmen; 2°. Mr. A. J. van Royen, met 27 stemmen; 3°. Mr. A. Modderman, met 24 stemmen; en 4°. de hoogleeraar H. Nienhuis, met 20 stemmen. Alle zijn bij eene eerste stemming verkozen. De vergadering werd door 30 leden bijgewoond.

— De Staten van Limburg hebben tot leden der dubbele Kamer gekozen de heeren: 1°. Mr. A. J. J. H. Thiessen, advokaat te Roermond, bij de 1ste stemming, met 24 van de 30 stemmen; 2°. de heer

Bloemaerts, bij de 2de st., met 19 van de 30 stemmen, en 3o. Mr. J. M. Swart, auditeur-militair te Maastricht, bij de 2de st., met 1o. van de 30 stemmen.

«Beijveren wij ons, zegt het *Journal du Limbourg*, eene zaak te doen uitkomen, namelijk, dat de Staten drie bestrijders van de afscheiding van het hertogdom hebben gekozen. Beijveren wij ons aan te teekenen, dat er geene enkele stem aan een voorstander der afscheiding is verleend. Uit dat oogpunt is er eene belangrijke uitkomst verkregen. Het bewijst de waarheid van hetgeen wij steeds hebben gezegd, dat namelijk alle de verlichte ingezetenen vijandig zijn aan de ontwerpen der afscheidingsgezinden.»

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 13 September.

Heden middag ten 1 ure heeft Z. K. H. prins *Hendrik* de residentie voor eenige dagen verlaten en zich begeven naar H. M. de koningin, op het kasteel van den baron *van Heeckeren van Enghuizen*.

— Aan het postkantoor alhier is aangeplakt het volgende berigt: «De laatste verzending van *hier* voor de brieven en drukwerken naar de Nederlandsche *Oost-Indie* via *Southampton* is voor deze maand op Vrijdag den 15den.»

— Onderscheiden dagbladen hebben gemeld, dat er eerlang eene buitengewone zending van oorlogschepen en troepen naar Neêrlandsch Indië zou plaats hebben. Die opgaven zijn niet alleen juist, maar men kan er bijvoegen, dat reeds sedert eenigen tijd, in het vooruitzigt der mogelijkheid, dat de Europesche gebeurtenissen ook in Indië invloed konden maken, het voornemen tot het zenden van zoodanige versterking bestond en voorbereidende maatregelen daartoe zijn genomen.

Het stoomschip *Phoenix* zal nog in deze maand derwaarts vertrekken; de twee fregatten *Prins van Oranje* en *Sambre* in de eerste helft der aanstaande maand, om gevolgd te worden door de korvet *Boreas*, stoomschip *Bromo* en schoonerbrik *Ambon*.

Behalve de gewone troepen, die achtereenvolgende worden uitgezonden, worden er vrijwilligers bij het leger gevraagd om in Oost-Indie te dienen. De geestdrift der manschappen, om tot handhaving der eer van Nederland dáár te gaan, waar lauweren te plukken zijn, waarborgt eene ruime deelneming. Deze vrijwilligers zullen voor een gedeelte met de oorlogschepen, voor een gedeelte met koopvaarders worden uitgezonden, waartoe reeds de noodige maatregelen genomen zijn.

Het is niet zoozeer de mislukte expeditie tegen Bali, die tot deze krachtsontwikkeling aanleiding heeft gegeven; eene expeditie, welke, ofschoon met geen goeden uitslag bekroond, echter die beteekenis niet heeft, die er in de dagbladen aan toegeschreven wordt. Het is welligt het te groot vertrouwen op de dapperheid onzer troepen, en geringschatting van een tien maal sterkeren vijand, gepaard aan buitengewone omstandigheden, die hier den gewonen goeden uitslag der Europesche magt hebben in den weg gestaan; want niets zou hebben belet, dat, ware de noodzakelijkheid daarvan ingezien, de expeditie met troepen en oorlogschepen verdubbeld, ja verdriedubbeld ware geworden; — daartoe is de magt, op Java aanwezig, meer dan voldoende.

Doch men mag het er voor houden, dat de onzekere stand van zaken in Europa met regt in Indie de noodzakelijkheid deed bevroeden, om op alle gebeurtenissen voorbereid te zijn; en het is juist om daartoe mede te werken, dat eene zoo belangrijke versterking van oorlogschepen en Europesche troepen naar Java wordt bestemd; hetwelk ten blijk kan strekken, dat het oog der Nederlandsche regering steeds met belangstelling op onze kostbare overzeesche bezittingen is gevestigd, en dat, welke ook de verwikkelingen mogen zijn, die in Nederland de aandacht boeijen, het nog geenszins aan magt of wil ontbreekt, om die kolonien te hulp te snellen, wanneer hare veiligheid door in- of uitwendig gevaar mogt worden bedreigd, en dat, zoo de nood het vordert, er weldra nieuwe blijken zullen worden gegeven, dat Nederland nog schepen en dappere mannen heeft, om onze eigendommen te beschermen en de eer van Neêrlands vlag en wapenen te handhaven in die verre gewesten, waarvan het bezit door de dapperheid onzer voorvaderen verworven is.

Moge de zegen des Allerhoogsten rusten op eene expeditie als deze, waartoe de aanleiding niet gelegen is in veroveringszucht, maar die alleen ten doel heeft beteugeling van zeerooverij, bescherming van de handelsvaart in den uitgestrekten Indischen Archipel, en bevordering van het nut en de rust der volkeren, welke met vertrouwen de oogen vestigen op de Europesche magten, die, met behartiging van eigen belangen, ook de hunne niet uit het oog verliezen.
(*Staats-Courant.*)

— De tijdelijke minister van buitenlandsche zaken heeft de belanghebbenden verwittigd, dat, blijkens schrijven van den 5 dezer, bij Zs. Ms. minister-resident bij het hof van Denemarken, in den avond van den vorigen dag, was ontvangen eene mededeeling van Z. Exc. den Deenschen minister van buitenlandsche zaken, van dien dag, houdende kennisgeving, dat de blokkade, uitgeoefend door de zeemagt van Z. M. den Koning van Denemarken, dadelijk na de uitwisseling der ratificatien van den op den 26 Augustus gesloten wapenstilstand, moetende ophouden, nog op den eigen dag dier ratificatie de noodige orders dienovereenkomstig zijn afgezonden aan de bevelhebbers der Deensche oorlogschepen, en dat deswege eene aankondiging is gedaan door den minister van marine, voorkomende in het *Kopenhaagsche Dagblad* van dien avond.

— In deze residentie is aangekomen en aan het Hôtel *de l'Europe* afgestapt, de heer *M. Pierret*, attaché aan het ministerie van buitenlandsche zaken van Frankrijk, komende van Parijs.

— Gisteren is voor den Hoogen Raad, kamer van strafzaken, behandeld het beroep in cassatie van *C. C. Marck*, tegen het bekende arrest van het hof in Zuidholland, waarbij hij schuldig verklaard is aan het misdadig in omloop brengen van nagemaakte muntbiljetten en veroordeeld tot de straf van het zwaaijen van het zwaard over het hoofd en twaalf jaren tuchthuisstraf. De raadsheer Mr. *van den Velden* heeft verslag in deze zaak gedaan. De heer Mr. *Zilcken* heeft, namens den requirant, onderscheidene middelen tot cassatie bijgebragt en uiteengezet. Hij heeft voornamelijk betoogd, dat, voor zoo veel dezen requirant aangaat, in dit arrest de voorschriften omtrent het wettig bewijs niet zouden zijn in acht genomen en dat de in het arrest opgegeven omstandigheden, indien zij als aanwijzingen moeten gelden, niet op wettig bewijs zouden steunen. Hij heeft mitsdien geconcludeerd, dat het den Hoogen Raad moge behagen, het bedoelde arrest te vernietigen en de zaak te verwijzen naar een aangrenzend hof. De advocaat-generaal *Arntzenius* zal den 20 dezer in deze zaak conclusie nemen.

Buitenlandsche berigten.

Noorwegen. — Den 26 Augustus is de Noorweegsche Storthing door den stadhouder, namens den koning van Zweden en Noorwegen, gesloten. De stadhouder deelde bij die gelegenheid eenen brief des konings aan de vergadering mede, in welken deze, onder anderen, zijn leedwezen betuigt, dat de jongste staatkundige gebeurtenissen in Europa oorzaak geweest zijn, dat de krooning te Christiania is moeten worden uitgesteld, en zijne hoop op eene spoedige gunstige wending te kennen geeft, ten einde die plegtigheid te kunnen doen plaats hebben.

Duitschland. — Het vraagstuk nopens den wapenstilstand begint eene gunstige wending te nemen. Niet alleen zijn de pogingen, door sommige leden aangewend, om de uitvoering door te drijven van het jongste besluit, dat door de plotselinge aftreding van het ministerie *van Leiningen* in den steek gebleven was, vruchteloos geweest, maar er is ook eene commissie benoemd, om het vraagstuk nogmaals rijpelijk te onderzoeken. Men verwacht, dat dit onderzoek leiden zal tot een, niet alleen voor den inwendigen vrede van Duitschland, maar ook voor dien van Europa, gunstig besluit.

Tot heden is het nieuwe ministerie nog niet tot stand gekomen. Zoo men wil, ziet ook *Dahlmann* in, dat alleen een ministerie, uit de partij van het afgetredene gekozen, uitzigt heeft op duurzaamheid.

Pr. *Dahlmann* heeft zelfs den last, om een nieuw ministerie zamen te stellen, in handen van den Rijksbestuurder teruggegeven. Ten gevolge van dien, is de heer *Hermann* van Munchen daarmede belast geworden. Men houdt het er voor, dat het dezen nog minder gelukken zal een kabinet te vormen. Vóór de beslissing der vergadering zal en kan er geen ministerie tot stand komen. Uiterlijk den 13, zal het vraagstuk nopens den wapenstilstand behandeld worden.

Oostenrijk. — Uit Weenen wordt van den 8 geschreven, dat aldaar den vorigen dag eene zeer talrijke deputatie van den Hongaarschen Rijksdag was aangekomen, met het doel, den Keizer uit te noodigen, zich een tijd lang naar de hoofdstad van Hongarye te begeven, en vóór alles eene schikking der Hongaarsch-Kroatische aangelegenheden tot stand te brengen. De deputatie is *en corps* niet door Z. M. ontvangen geworden, en zou reeds den volgenden dag naar Pesth terugkeeren. De luitenant-veldmaarschalk *Bechtold* was van zijn geheel, grootendeels uit Magyaren bestaande legercorps verlaten geworden, op het oogenblik, dat hij bij St. Thomas een' aanval wilde doen. Alzoo moest *Bechtold* zijn ontslag nemen. Onder zulke omstandigheden kwam de Hongaarsche deputatie te Weenen aan. — De minister van buitenlandsche zaken, vorst *Esterhazy*, heeft, zoodra hij het berigt had ontvangen van de jongste besluiten van den Hongaarschen Rijksdag, welke met een' openlijken afval bedreigde, zijn ontslag genomen. De Palatijn, Aartshertog *Stephanus*, had geweigerd de deputatie naar Weenen te vergezellen.

— Men heeft reeds gemeld, dat het Weener kabinet, door de aanneming van het voorstel van den heer *Schmidt*, den storm ontsnapt is, opgekomen door eenige dubbelzinnige woorden van den minister van binnenlandsche zaken, betrekkelijk de min of meerdere souvereiniteit aan de vergadering of aan den Keizer toegekend, een storm die gedreigd had het ministerie omver te werpen. In de zitting van den volgenden dag, heeft de heer *Dobblhoff* daarom niet minder geantwoord op de drie vragen door den heer *Borrosch* gesteld, en hij heeft dit gelukkig genoeg volbragt, om de ligtgeraaktheid der vergadering niet te kwetsen.

Maar het schijnt dat het kabinet, nadat het eene nederlaag voor de kamer ontkomen is, wel eens zou kunnen ontbonden worden ten gevolge van inwendige verdeeldheid.

Het Italiaansche en het binnenlandsche vraagstukken brengen namelijk geschillen tusschen de leden voort, en 't is twijfelachtig of ze het wel eens zullen worden.

Pruissen. — Gelijk te verwachten was, hebben de gezamenlijke ministers den koning hun ontslag verzocht, maar Z. M. heeft zich de beslissing op dat verzoek nog voorbehouden. De heer *Grabow*, president der nationale vergadering, is bij den koning op Sanssouci ontboden geworden.

Italie. — Niettegenstaande de heer *Bastide*, Zaturdag, ter tribune de verzekering heeft gegeven, dat Oostenrijk de fransche bemiddeling heeft aangenomen, zijn te Parijs nog alle blikken op Italie gevestigd. Een ieder die de zaken oplettend gadeslaat, zal opmerken, dat het italiaansche vraagstuk in 't geheel nog niet opgelost is; want niemand kan voorzien welke nieuwe verwikkelingen zullen ontstaan bij de onderhandelingen die geopend zullen worden.

— Men heeft berigten uit Livorno van den 5. Ze zijn iets meer geruststellend; wel is waar zijn de straten alle gebarricadeerd en in de magt van het volk, dat met luide kreeten *Nero-Costini* en *Guerazze* riep, maar dezen, die den vorigen avond (4) aangekomen was, is het, naar men zegt, gelukt, om de gemoederen wat tot bedaren te brengen door borg te spreken voor de goede gezindheid van den groot-hertog.

Echter zeide men, dat de bevolking niet gezind was den generaal *Laugier*, die met nieuwe troepen aanrukte, zeer heusch te ontvangen.

Napels. — Het gerucht van de ontscheping in Sicilie van een gedeelte der napelsche magt heeft zich bevestigd; zoo als men gezegd had, heeft er eene eerste ontmoeting plaats gehad, die overigens van geringe beteekenis was en in 't voordeel der Sicilianen schijnt te zijn uitgevallen. De belangrijkste zijde van dat berigt is, dat het bewijst, dat de engelsche en fransche eskaders zich niet verzet hebben tegen den overtogt der napelsche expeditie, zoo als men meende dat geschieden zou.

Frankrijk. — De aanstaande verkiezingen zijn thans het punt, waarop bijzonder de aandacht gevestigd is. Men vreest meer en meer, dat het den vrienden van orde bezwaarlijk zal vallen, zich nopens de te Parys te benoemen candidaten te verstaan. Er is eene toenadering tusschen de partij van den *Constitutionnel* en die van den *National* beproefd. Eerstgenoemde heeft er in bewilligd, op zijne lijst een der candidaten van de regering te plaatsen. Het orgaan der partij van den *National* deelt daarentegen een artikel mede, waarin gezegd wordt, dat de zegepraal der republiek verzekerd is; dat de dag van bevrediging is aangebroken; en dat er geene republikeinen van den volgenden, noch van den vorigen dag moeten zijn.

Eene mogelijke verkiezing van *Lodewijk Napoleon* schijnt bezorgdheid te verwekken. Het dagblad van den heer *Alphonse Karr* zegt, dat *Louis Blanc*, sedert zijne aankomst te Londen, *Lodewijk Bonaparte*, niet verlaat; hij heeft hem (zegt het blad) geheel opgewonden. Hij zou aan alle clubs, waarin hij vrienden behouden heeft, geschreven hebben, en men zou, dien ten gevolge, op alle lijsten den naam des Prinsen, in plaats van dien van den heer *Kersausie*, stellen. — Men verzekert, dat de regering voornemens zou zijn, het gevaar af te wenden, dat, ten gevolge der gemelde verkiezing, zou kunnen ontstaan. Men zou een besluit van uitsluiting aan de vergadering aanbieden, en dit wel morgen of overmorgen. In hoe verre dit waarheid zij, zal nader moeten blijken, doch mogt het zich bevestigen, dan stelt men er zich weinig goeds van voor. Men vreest intusschen, dat die crisis bevorderen zou, en dat de Keizerlijke standaard zich te eerder zou verheffen, omdat men hem de onregtvaardigheid en een schijn van onderdrukking tot grondslag zou geven. «Welke is dus die magt (roept een dagblad uit) aan Frankrijk door den 24 Februarij gegeven? Zij kan geen' stap doen, zonder dien door eene onwettigheid of gewelddadigheid te kenmerken, en zij zegt geroepen te zijn, om de regering der regtvaardigheid en der vrijheid in te wijden!»

Groot-Brittannie. — De *Times* behelsde dezer dagen een belangrijk vertoog over de italiaansche zaken, dat aanvangt met deze woorden: «Ofschoon men zoowel in Londen als in Parijs veel bezwaar ziet in het leiden van de bemiddeling, die beide kabinetten in de zaken van Noord-Italie hebben op zich genomen, en ofschoon men er ligtelijk de beklagenswaardige gevolgen van kan aantoonen, zoo de Britsche bemiddeling, eenmaal aangenomen, verworpen wierd, zoo mogen wij niet uit het oog verliezen het groot en wezenlijk doel hetwelk, zoo wij hopen, aan de drie mogendheden, Engeland, Frankrijk en Oostenrijk, gemeen is, namelijk het behoud van den algemeenen vrede. Twee ontwerpen zijn door de onderscheidene partijen in deze onderhandeling voorgesteld. De bemiddelende mogendheden, zich nu eerst bedienende van het aanbod, door de oostenrijksche regering onder verschillende omstandigheden aangeboden, hebben de lijn van de Mincio als de grens van den oostenrijkschen staat aangenomen, welke door twee rivieren en de gewigtigste vestingen van Italie wordt gedekt; en, indien hierbij nu Venetie eene vrije stad kon worden, zoo als Hamburg of Lubeck, dan twijfelt men niet, of aan alle uitvoerbare vorderingen der Franschen met opzigt tot de Italianen zoude, zonder eenige wezenlijke schade voor de Oostenrijksche belangen, voldaan zijn. Indien echter dit plan wordt aangenomen, dan blijft de mogelijkheid om over het Milaneesch grondgebied te beschikken. Als men het met de sardinische staten vereenigde, hetgeen het beste ware, dan zou zulks bij den bestaanden geest aan beide zijden van de Mincio, gelijkelijk euvel door beide partijen worden opgenomen. Milaan tot een onafhankelijk hertogdom of een gemeenebest te maken, zou de ondergang van die groote stad zijn, en waarschijnlijk een voorwendsel opleveren en den weg openen voor eene fransche tusschenkomst in het vervolg, onder leiders, die minder behoedzaam of vredelievend waren dan generaal *Cavaignac*. Het ander plan, dat, zoo men beweert, door het Oostenrijksch kabinet en door duitsche staatslieden wordt gewild zou zijn, om al de Lombardysch-venetiaansche gewesten in een afhankelijk koningrijk onder eenen tak van het keizerlijk geslacht te stellen met het genot van eene onafhankelijke staatsregeling, een italiaansch bestuur, en verbonden met het Oostenrijksche keizerrijk door een naauw verbond van vriendschap en bescherming. De zwarigheid, aan dit ontwerp verbonden, is, dat er altijd eene aanzienlijke Oostenrijksche krijgsmagt noodig zou zijn, om de vestingen te bezetten en de linien van de Mincio en de Etsch tegen aanval of verraad te beschermen. En, bovendien, wordt dit voorstel door de Fransche regering als minder gunstig voor de italiaansche belangen beschouwd dan hetgeen eerst aangenomen was. Met de daad schijnt ons het tegenovergestelde het geval te zijn. In elk geval wordt het er voor gehouden, dat het grondgebied aan geene zijde van de Mincio van geene waarde voor militaire verdediging is, en indien Oostenrijk zijn gezag slechts onveranderd tot die linie behoudt, dan kan het zich al de voordeelen van de stelling verzekeren. Wij gelooven dus, dat, indien het Weenerkabinet aan de bemiddelende mogendheden gehoor geeft, het zijne duurzame belangen krachtiger zal raadplegen, dan door aan een ontwerp vast te houden, dat voor het tegenwoordige minder populair, en mogelijk voor het vervolg bezwarender zal zijn.»

De *Times* drukt vervolgens de hoop uit, dat Oostenrijk vooral niet uit het oog zal verliezen, dat het groot belang, het behoud des vredes, in de beslissing over deze ontwerpen ligt opgesloten. Het moet wel beseffen, dat de waarde van Engelands gezamenlijke bemiddeling met Frankrijk vooral daarin ligt, om eene gewapende tusschenkomst van de Fransche republiek tegen te gaan. Het blad meet de oorlogskrachten, waarover die republiek zeker te beschikken heeft, nog al uit, en zegt dat al de vredezucht van generaal *Cavaignac* toch niet belet heeft, dat hij de krijgszaken niet uit het oog verloren heeft. De taal, door koning *Karel Albert* tot zijne troepen gehouden, is ook nog zeer vijandig; en indien dus de vredesvoorwaarden niet vóór het verstrijken van den wapenstilstand zijn gesloten, waarvan reeds twee derden verstreken zijn, dan moet men eene hernieuwing van vijandelijkheden verwachten, vergezeld naar alle waarschijnlijkheid van eene fransche tusschenkomst. Indien er dus geene oorlogspartij in de oostenrijksche regering bovendrijft, dan eischt de tijd in goede staatkunde dringend eene beslissing van de nog aanhangige geschillen. «Nooit (besluit de *Times*) was eene gewigtiger beslissing voor eene regering weggelegd, en in vergelijking van de ontzettende belangen, die door eene vijandelijke beslissing op het spel gezet worden, is de toegefelijkheid nopens een klein italiaansch grondgebied van luttel beteekenis. De eer van Oostenrijks wapenen is door de schitterende uitkomst van de worsteling hersteld, het gezag van Oostenrijks krijgsoversten wordt zelfs in Milaan weder geëerbiedigd, en niets zou voor dat land nu grootscher zijn, dan tot de voorwaarden toe te treden, welke het zelf vroeger gesteld heeft, en alle overwegingen van minder belang op te offeren aan eene wijze en vredelievende staatkunde, die niet kan worden opgegeven zonder Europa te schaden en zich zelf in gevaar te brengen.»

LAATSTE BERIGTEN.

De *Keulsche Courant* behelst den volgenden brief uit Berlijn van den 8 September:

«Vertrouwelijke mededeelingen, die, zoo men zegt, uit Frankfort aan het ministerie van buitenlandsche zaken alhier zijn aangekomen, getuigen dat men daar den grooten misslag begint in te zien, die door het afwijzen van Pruissen bij 't begin der tegenwoordige duitsche ontwikkeling begaan is, en dat men nu zelfs de gunst door offers schijnt te willen koopen. Maar men weet hier te zeker dat ook Oostenrijk, ten minste het tegenwoordige ministerie in Weenen, zelf besloten is, in weerwil dat een oostenrijksche aartshertog aan het hoofd van het voorloopig Centraal Bewind staat, geen titel van zyne souvereiniteits-regten ten voordeele der frankforter besluiten op te offeren; men kent de verwikkeling, waarin de heer *v. Raumer* bij de fransche republiek ten opzigte der erkenning van het Rijksbewind is geraakt, en die slechts met groote moeite nog door den pruissischen legatieraad graaf *Hatsfeld* is bijgelegd; men is bekend met het antwoord van den keizer van Rusland op de aanvraag van den generaal *v. Auerwald*, of hij hem als gezant van het nieuwe Rijksbewind zou aannemen; ook kent men de vertrouwelijke openingen van het kabinet van St. James aan den ridder *Bunzen* met betrekking tot deze aangelegenheid; men heeft bij de jongste onderhandelingen over den wapenstilstand, feitelijke bewijzen genoeg gekregen, dat de regeringen van Denemarken en Zweden niet genegen zijn de ontwikkeling der Duitsche aangelegenheden in Frankfort te bevorderen; — kortom, men ziet hier genoeg de groote zwarigheid in, waarin men zich te Frankfort bevindt, om nog langer geneigd te zijn, het oorspronkelijk verzuim te vergeten en met krachtige hulp bij te springen, en zelfs aanbiedingen, zoo als die, welke hier langs verschillende wegen gekomen zijn, en die het uitzigt zouden geven op *de Duitsche Keizerlijke kroon* onder zekere voorwaarden (verdeeling van Pruissen in drie Stadhouderschappen enz.), en die welligt voor drie maanden niet zonder uitwerking gebleven zouden zijn, worden thans met koelheid ontvangen. Deze zaken zijn, uit bijzondere overwegingen, niet vatbaar om ontwikkeld te worden; echter gelooven wij goede gronden te hebben om te meenen, dat de staat van zaken in Frankfort tot eene crisis gekomen is, waaruit Pruissen alleen, dat daartoe echter in 't geheel geen lust gevoelt, kan redden.» («Wanneer het waar zou zijn, hetgeen wij niet gelooven, dat het Ministerie uit kleingeestige wraak, wegens vroeger verwaarloozing, de hulp van Pruissen aan het Rijk zou willen onttrekken, dan zou dat een dubbel verraad zijn aan Pruissen en aan Duitschland gepleegd en ons nog meer reden geven om over zijn val verheugd te wezen,» merkt het keulsche blad aan.)

Het Noorden. — Het schijnt dat de verdere onderhandelingen over den strijd tusschen Denemarken en Duitschland te Londen zullen gevoerd worden.

Te 's Gravenhage, bij GEBROEDERS BELINFANTE.